

[Collet]

politik. Her vil jeg gerne endnu en gang henholde mig til sammenhængen mellem den generelle økonomiske politik og landbrugspolitikken. De kan ikke skilles ad, de hænger sammen.

Kaster vi blikket lidt tilbage på tiden, før den forrige regering opgav og lagde hænderne i skødet, og ser på to ting, der virkelig spiller en rolle for landbruget, renten og skatterne, kan vi ikke se bort fra, at den forrige regering har siddet ved magten i næsten ti år med ganske få undtagelser. Skatteforholdene og renteforholdene i denne periode må nødvendigvis være den forrige regerings ansvar.

Renten bestemmes af den almindelige økonomiske politik, og vi ved, at det overforbrug, der har fundet sted inden for det offentlige, er en stærkt medvirkende årsag til, at renten har været så høj. Vi ved også, at den forrige regering har bidraget til at stramme skatterne på en hel række områder: amtskatterne, umiddelbart efter at vi kom ind i EF, særskatterne, som man indførte i 1979, stramningen af formueskatterne og de stramninger i indkomstskatterne, som også har fundet sted.

Det har medført, hvad også tidligere skatteminister hr. Lykketoft har erkendt, at Danmark i dag har det største indkomstskattetryk i verden. Det er klart, at når man så står med en meget høj rente og en høj skattebyrde, er det umuligt for landmændene at konsolidere sig.

Når så svinepriserne falder, foderpriserne stiger, gødningspriserne stiger og kemikaliepriserne stiger, har landmændene ikke noget at stå imod med, fordi de takket være den forrige regerings økonomiske politik har måttet betale en alt for høj rente og har været plaget af skattetryk.

Det er disse forhold, som har gjort, at den forrige regerings landbrugspolitik har været nødvendig for at reparere på de selvskabte plager, som er forvoldt af den økonomiske politik.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

I anledning af den foregående talers udtalelser om skatter vil jeg gerne spørge: er det ikke sådan, at de formueskatter, der betales i landbruget i dag, er mindre end dem, der

blev betalt i 1979, bl. a. på grundlag af indførelse af kontantvurdering og på grundlag af indførelse af fradrag for fysiske erhvervsaktiver? Er det ikke sådan, at den del af landmandens formue, hvoraf der betales formueskat, i gennemsnit er faldet fra ca. 140.000 til ca. 30.000 kr. i den pågældende periode? Er det ikke sådan, at amtskatterne er faldet, bl. a. på grund af kontantvurdering, bl. a. på grund af indførelse af promillepengene, sådan at amtskatterne til næste år vil være de laveste, de har været i mange, mange år?

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Formueskatterne beregnes som bekendt ved hjælp af en promille ganget med formuen, og når formuen går ned, som det jo sker i disse tider for landbrugsformuen – som den fhv. landbrugsminister udmærket godt ved, falder vurderingerne og dermed formuerne – så sker der et fald i formueskatterne. Det er rigtigt, som den fhv. landbrugsminister nævner det, at der er sket en justering af selve promillesatserne, men det er jo igen det, jeg startede med at sige, at det er en reparation af forrige tiders skader. Det samme gælder spørgsmålet om amtskatterne.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Hr. Collet sagde, at skatterne er steget, og at det var et af problemerne. Jeg har nu påpeget, at de er faldet, og det har hr. Collet bekræftet.

(Kort bemærkning).

Tang Sørensen (FP):

Hr. Bjørn Westh har så ganske ret i, at amtskatterne på produktionsjorden vil falde i 1983, fordi man ændrede promillesatserne, men jeg tror, at hvis man ser på landbrugets samlede grundskatter, så vil man se, at beløbsrammen vil være større i 1983 end i 1982, fordi man har noget, der hedder den kommunale grundskyld.

Hvis man foretager et rundspørge i kommunerne her efter budgetlægningen, så vil det vise sig, at kommunernes grundskyldpromiller generelt er sat i vejret. Endvidere har vi jo en lovgivning, der indebærer, at hvis én